

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות קח

עין משפט
נר מצוה

מ א מ"י ס"א מס' גירושין הלכה ו' : י ב ג מ"י שם הלכה ח סנה ע"נ נ טו"ע א"ע סימן קס"ט ע"נ יא דה מ"י שם הלכה טו ע"נ טו"ע שם ספ"ק *

אתי לאיחלופי בגיטא . פירוש שיכתבנו סופר בור בנט ומשמע מכאן לשבט מה שכתב בתקוני גט מיואן לא רעינא ביה כו' אלף כתבין ליה כדמשמע הכא : **קמנה** שלא מיאנה ועמדה ונתקדשה קידושה הן הן מילוניה . והא דתניא לעיל וינשאת הוא הדין נתקדשה אלף לא חש לקדקד כיון שאין יודע חילוק בין קידושין בין נשואין : **תא** שמוע דלמך רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי יהודה בן בתירה . ואכולהו קאי בין אקדושין בין אמישואין מכלל דרבנן פליגי עליה אפילו בגיטא :

כלל של דבר אינה כחשנו לכל דבר . לחתוי בת ישראל

לכאן לא תאכל בתרומה וכת כהן לישראל תאכל ולר' יהושע איפכא :

מחמת בני אדם שאינם מהוגנים לי זו היא עכבה שאין מן

האיש . פירוש והוי מיואן ופימה דאם כן תיפסוק הא דבשי לעיל אי

הלכה כר' יהודה בן בתירה בגיטאין דהכא משמע בשאינה ראויה להנשא מחמת שאינם מהוגנים לה דהויא מיואן

כ"ש אם נשאת לו ומשנת רבי אלעזר בן יעקב קב ונקי וי"ל דהכא לא

חיירי במיואן אלף (ג) בקטנה שנישאת שלא לדעתה קאי וקאמר

עלה ר"א בן יעקב דאי אמרה מחמת בני אדם שאינם מהוגנים הוי

שלא נדעתה מחמת פלוני בעלי הוי לדעתה ולריכה מיואן והשתא

לא שייך מידי להאיא דלעיל : אלמא

אפי' בנישואין ואם תימצי לומר פליגי אפילו בנישואין הלכה כמותו או אין

הלכה כמותו ואם תימצי לומר הלכה כמותו בנישואין או אפילו בקידושין

תא שמע אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' יהודה בן בתירה *הלכה

מכלל דפליגי ואבתי תיבעי לך דהוה נסיבא מעיקרא או דלמא מיקרשא

ת"ש דכלתיה דאבדן אימרוד שדר רבי זוגי דרבנן למיבדקינהו אמרי להו

נשי חזו גברייכו דקאתו אמרי להו ניהו גברייכו דידכו אמר רבי אין לך

מיואן גדול מזה מאי לאו דהוה נסיבא לא דהוה מיקרשא קדושי ז'הלכה

כרבי יהודה בן בתירה ואפי' בנישואין דקמא : רבי אלעזר אומר וכו' : אמר

רב יהודה אמר שמואל חזוני על כל צדדי חכמים ולא מצאתי אדם

שהשוה מדותיו בקטנה כרבי אלעזר שעשאה רבי אלעזר כממילת עמו

בחדר ועומרת מרחיק וטובלת ואוכלת בתרומה לערב *תניא רבי אלעזר

אומר אין מעשה קטנה כלום ואין בעלה זכאי לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה ואינו

יורשה ואין מיטמא לה כללו של דבר אינה כאשתו לכל דבר אלא שצריכה מיואן רבי יהושע אומר *בעלה

זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה ויורשה ומיטמא לה כללו של דבר הרי היא כאשתו לכל

דבר אלא שיוצאה במיואן *אמר רבי נראין דברי רבי אלעזר מדברי רבי יהושע שרבי אלעזר השוה מדותיו

בקטנה ורבי יהושע חלק מאי חלק אי אשתו היא תיבעי גט לרבי אלעזר נמי אי לאו אשתו היא מיואן נמי

לא תיבעי אלא בכדי תיפוק : ר"א בן יעקב אומר וכו' : ה"ד עכבה שהיא מן האיש ועכבה שאינה מן האיש

א"ר יהודה אמר שמואל חבועה לינשא ואמרה מחמת פלוני בעלי זו היא עכבה שהיא מן האיש מחמת

אתי לאיחלופי בגיטא . פירוש שיכתבנו סופר בור בנט ומשמע מכאן לשבט מה שכתב בתקוני גט מיואן לא רעינא ביה כו' אלף כתבין ליה כדמשמע הכא : **קמנה** שלא מיאנה ועמדה ונתקדשה קידושה הן הן מילוניה . והא דתניא לעיל וינשאת הוא הדין נתקדשה אלף לא חש לקדקד כיון שאין יודע חילוק בין קידושין בין נשואין : **תא** שמוע דלמך רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי יהודה בן בתירה . ואכולהו קאי בין אקדושין בין אמישואין מכלל דרבנן פליגי עליה אפילו בגיטא :

כלל של דבר אינה כחשנו לכל דבר . לחתוי בת ישראל

לכאן לא תאכל בתרומה וכת כהן לישראל תאכל ולר' יהושע איפכא :

מחמת בני אדם שאינם מהוגנים לי זו היא עכבה שאין מן

האיש . פירוש והוי מיואן ופימה דאם כן תיפסוק הא דבשי לעיל אי

הלכה כר' יהודה בן בתירה בגיטאין דהכא משמע בשאינה ראויה להנשא מחמת שאינם מהוגנים לה דהויא מיואן

כ"ש אם נשאת לו ומשנת רבי אלעזר בן יעקב קב ונקי וי"ל דהכא לא

חיירי במיואן אלף (ג) בקטנה שנישאת שלא לדעתה קאי וקאמר

עלה ר"א בן יעקב דאי אמרה מחמת בני אדם שאינם מהוגנים הוי

שלא נדעתה מחמת פלוני בעלי הוי לדעתה ולריכה מיואן והשתא

לא שייך מידי להאיא דלעיל : אלמא

אפי' בנישואין ואם תימצי לומר פליגי אפילו בנישואין הלכה כמותו או אין

הלכה כמותו ואם תימצי לומר הלכה כמותו בנישואין או אפילו בקידושין

תא שמע אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' יהודה בן בתירה *הלכה

מכלל דפליגי ואבתי תיבעי לך דהוה נסיבא מעיקרא או דלמא מיקרשא

ת"ש דכלתיה דאבדן אימרוד שדר רבי זוגי דרבנן למיבדקינהו אמרי להו

נשי חזו גברייכו דקאתו אמרי להו ניהו גברייכו דידכו אמר רבי אין לך

מיואן גדול מזה מאי לאו דהוה נסיבא לא דהוה מיקרשא קדושי ז'הלכה

כרבי יהודה בן בתירה ואפי' בנישואין דקמא : רבי אלעזר אומר וכו' : אמר

רב יהודה אמר שמואל חזוני על כל צדדי חכמים ולא מצאתי אדם

שהשוה מדותיו בקטנה כרבי אלעזר שעשאה רבי אלעזר כממילת עמו

בחדר ועומרת מרחיק וטובלת ואוכלת בתרומה לערב *תניא רבי אלעזר

אומר אין מעשה קטנה כלום ואין בעלה זכאי לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה ואינו

יורשה ואין מיטמא לה כללו של דבר אינה כאשתו לכל דבר אלא שצריכה מיואן רבי יהושע אומר *בעלה

זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה ויורשה ומיטמא לה כללו של דבר הרי היא כאשתו לכל

דבר אלא שיוצאה במיואן *אמר רבי נראין דברי רבי אלעזר מדברי רבי יהושע שרבי אלעזר השוה מדותיו

בקטנה ורבי יהושע חלק מאי חלק אי אשתו היא תיבעי גט לרבי אלעזר נמי אי לאו אשתו היא מיואן נמי

לא תיבעי אלא בכדי תיפוק : ר"א בן יעקב אומר וכו' : ה"ד עכבה שהיא מן האיש ועכבה שאינה מן האיש

א"ר יהודה אמר שמואל חבועה לינשא ואמרה מחמת פלוני בעלי זו היא עכבה שהיא מן האיש מחמת

בני אדם שאינם מהוגנים לי זו היא עכבה שהיא מן האיש מחמת פלוני בעלי זו היא עכבה שהיא מן האיש מחמת

א"ר יהודה אמר שמואל חבועה לינשא ואמרה מחמת פלוני בעלי זו היא עכבה שהיא מן האיש מחמת

בני אדם שאינם מהוגנים לי זו היא עכבה שהיא מן האיש מחמת פלוני בעלי זו היא עכבה שהיא מן האיש מחמת

אפי' כשאינו יושבת באפריון . ונשואין אותה מבית אביה לבית בעלה לחופה ואמרה אי אפשי בו דליכא למימר אי לא בעיאי ליה סימון ותויל אפי' הכי הוי מיואן : אפי' אורחים . דליכא בית דין ותו

דהכי מישקק שחקי ולא קא מודעי : אלף חנוני . דליכא אלף חנוני ואיכא למימר משום דאטרסיה הוא להכיבא

לו חפץ משלו : (ג) ל"ג והגדילה : נתקדשה . לאחר בלא מיואן :

בקידושין . שנתקדשה לאחר פליגי דלא הוי מיואן אכל בגיטאין מודו

או דלמא אפי' בגיטאין שנישאת לאחר בלא מיואן פליגי : הלכה כר'

יהודה . אחריויהו איתמר : דסוד נסיבא מעיקרא . לראשון ואפילו

הכי נפקא במיואן קל : למיבדקינהו . אי הוו מיהדרין ממרדיוהו : ועומדת מחיקו . אם בת כהן לישראל היא :

ועובדה . מפני תשמיש ששמה ואוכלת לערב בתרומה : ר' יהושע

אומר זכאי במציאתה . דרבנן אפקדוה גביה והפקד בית דין היה הפקר :

ומיטמא לה . אם כהן הוא ואפי' דנישואין דידה דרבנן הא אוקימנא

בהאשה כיון דירית לה הויא לה כמת מנה : תבעו לינשא : כעורה

תחתיו ונתעבבה מלינשא כעבילו כאלו היא אשתו ולריכה מיואן : נמן

לס גט וזו היא עכבה מן האיש . דכיון שלא מיאנה בו גילא דעתה דכעבילו

היתה מעכבת אללו ואשתו היא ליאמר בקרובותיה ופסלה בגיטו מן הכהונה :

עכבה שאינה מן האיש . לא נתעבבה אללו כעביל אישות : **מתני'** נמן

לס גט . ואפי' היא קטנה הכי היא כשאר גרושות ואסורה בקרוביו :

מוסרת לחזור לו . אף על גב דאם לא החזירה ונישאת לאחר מתוך

הגירושין ונתארמלה אסורה לראשון אפי' הכי כי החזירה ומיאנה בו אפי'

מיואן וגלי עליה דקטנה היא ופטולה לגיטה ולא הוי בחזרה שניה

מחזיר גרושתו משניסת לאחר : זה

[תוספתא ס"ג]

[שם קו וס"ג]

לעיל ספ"ק: כתובות קא.
[תוספתא ס"ג]

[תוספתא ס"ט]

מצוות קא.

